

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija (pārstāvis — C. Giolito)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2011. gada 24. marta spriedumu lietā T-377/06 *Comap*/Komisija, ar kuru Vispārējā tiesa noraidīja prasību daļēji atcelt Komisijas 2006. gada 20. septembra Lēmumu Nr. C(2006) 4180, galīgā redakcija, par procedūru saskaņā ar [EKL] 81. pantu un EEZ līguma 53. pantu (Lieta Nr. COMP/F-1/38.121 — *Fitingi* [Savienotājelementi]) — Vara un vara sakausējumu savienotājelementu nozare — Tiesību uz neatkarīgu un objektīvu tiesu pārkāpums — Krimināltiesībās atzītā šauras interpretācijas principa pārkāpums — “Publiskas norobežošanās” jēdziens — Pierādījumu sagrozīšana — Pamatojuma trūkums

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) *Comap SA* atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 252, 27.08.2011.

Tiesas (otrā palāta) 2012. gada 10. aprīļa spriedums (*Bundesgerichtshof* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Kriminālprocess pret *Minh Khoa Vo*

(Lieta C-83/12 PPU) (¹)

(Brīvības, drošības un tiesiskuma telpa — Regula (EK) Nr. 810/2009 — Kopienas Vīzu kodekss — 21. un 34. pants — Valsts tiesību akti — Trešo valstu pilsoņu nelikumīga ievēšana dalībvalsts teritorijā — Krāpnieciskā ceļā iegūtas vīzas — Kriminālsods personai, kas veic ārvalstnieku nelikumīgu pārvietošanu pāri robežai)

(2012/C 174/20)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesgerichtshof

Lietas dalībnieks pamata procesā

Minh Khoa Vo

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Bundesgerichtshof* — Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 13. jūlija Regulas (EK) Nr. 810/2009, ar ko izveido Kopienas Vīzu kodeksu, (OV L 243, 1. lpp.) 21. un 34. panta interpretācija — Valsts tiesību akti, kas paredz kriminālatbildību personai, kura nelikumīgi ievē ārvalstniekus dalībvalsts teritorijā — Sankciju piemērojamība gadījumos, kad ārvalstniekiem ir citas dalībvalsts kompetentajā iestādē krāpnieciskā ceļā iegūta vīza, taču, piemērojot minēto regulu, tā vēl nav anulēta

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 13. jūlija Regulas (EK) Nr. 810/2009, ar ko izveido Kopienas Vīzu kodeksu (“Vīzu kodekss”), 21. un 34. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem nav pretrunā no valsts tiesību aktu piemērošanas izrietoša kriminālatbildība par atbalstu nelegālajai imigrācijai gadījumos, kad nelikumīgi ievestajām personām, trešo valstu valstspiederīgajiem, ir vīza, ko tās ir ieguvušas krāpnieciskā ceļā, ļaunprātīgi maldinot izsniedzējas dalībvalsts kompetentās iestādes par savas ceļošanas patieso mērķi, un ja šī vīza vispirmis nav tikusi anulēta

(¹) OV C 126, 28.04.2012.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2012. gada 6. martā iesniedza *Bundesgerichtshof* (Vācija) — *Josef Probst*/*mr.nexnet GmbH*

(Lieta C-119/12)

(2012/C 174/21)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesgerichtshof

Lietas dalībnieki pamatprocesā

Kasācijas sūdzības iesniedzējs: *Josef Probst*

Atbildētāja kasācijas tiesvedībā: *mr.nexnet GmbH*

Prejudiciālais jautājums

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 12. jūlija Direktīvas 2002/58/EK (¹) par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē 6. panta 2. un 5. punkts atļauj, ka informāciju par datu plūsmu pakalpojumu sniedzējs pārraida par komunikāciju pakalpojumiem radušos parādu prasījumu cesionāram, ja nesamaksāto parādu iekasēšanas nolūkā prasījumu cedēšana ir veikta, pamatojoties ne tikai uz attiecīgajā laikā spēkā esošajā tiesiskajā regulējumā paredzētajām vispārējām saistībām attiecībā uz telekomunikāciju noslēpumu un datu aizsardzību, bet arī uz šādiem līguma noteikumiem:

pakalpojumu sniedzējs un cesionārs apņemas tikai savas sadarbības ietvaros un vienīgi šā līguma mērķim un tajā attiecīgi noteiktajā veidā apstrādāt un izmantot aizsargātos datus;

tiklīdz šā mērķa izpildes nolūkā zināt aizsargātos datus vairs nav nepieciešams, visi saistībā ar šo esošie aizsargātie dati ir neatgūstami jādēš vai jānodod atpakaļ;

katrai līgumslēdzējai pusei ir tiesības pārbaudīt, ka otra puse šīs vienošanās izpratnē ievēro datu aizsardzību un datu drošību;

nodotos konfidencialos dokumentus un informāciju drīkst darīt pieejamu tikai tādiem darbiniekiem, kuriem tā ir nepieciešama šā līguma izpildei;

līgumslēdzējas puses uzliek par pienākumu šiem darbiniekiem saskaņā ar šo vienošanos ievērot konfidencialitāti;

pēc pieprasījuma, taču vēlākais beidzot līgumslēdzēju pušu sadarbību, visa saistībā ar šo esošā konfidencialā informācija ir neatgūstami jādzēš vai attiecīgi jānodod atpakaļ otrai līgumslēdzējai pusei?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 12. jūlija Direktīva par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē (direktīva par privāto dzīvi un elektronisko komunikāciju) (OV L 201, 37. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2012. gada 8. martā iesniedza Juzgado de lo Mercantil nº 1 de Granada (Spānija) — Promociones y Construcciones BJ 200 S.L. u.c.

(Lieta C-125/12)

(2012/C 174/22)

Tiesvedības valoda — spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado de lo Mercantil No. 1 de Granada

Lietas dalībnieki pamata procesā

Promociones y Construcciones BJ 200 S.L., Ignacio Alba Muñoz, Administrador concursal de Promociones y Construcciones BJ 200 S.L., un Agencia Estatal de la Administración Tributaria

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK (¹) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 199. panta 1. punkta g) apakšpunkts, kurā ir noteikts, ka "1. Dalībvalstis var noteikt, ka turpmāk norādītajos darījumos persona, kas atbildīga par PVN nomaksu, ir preču vai pakalpojumu saņēmējs, kas ir nodokļa maksātājs: [...] g) tāda nekustamā īpašuma piegāde [nodošana], kas [ko parādnieks pārdod] tiesas [piespīstā] izsolē", gadījumā, kad tiesas process par izlīgumu ar kreditoriem ir uzsākts, pamatojoties uz minētā parādnieka maksātspējas procesa pietiekumu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tas attiecas tikai uz [īpašuma] nodošanu, kas ir pamatota tikai ar pašu procesa likviditātes raksturu vai likviditātes posmu, kurš procesā ir sasniegts, un tādējādi šāda nekustamā īpašuma atsavināšanai ir jānotiek uzņēmuma mantas pilnīgas likvidācijas rezultātā, vai arī, ņemot vērā, ka maksātspējas process tostarp var beigties ar maksātspējīgā uzņēmuma likvidāciju, vai tas attiecas uz jebkāda veida nekustamā īpašuma nodošanu, kuru par maksātspējīgu pasludinātais parādnieks ir veicis maksātspējas procesa ietvaros?

2) Vai Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 199. panta 1. punkta g) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka "obligāts likvidācijas process", uz kuru tajā ir atsauce, ietver kopēju obligātu maksātspējas procesu, kura ietvaros ir notikusi brīvprātīga kāda vai kādu no uzņēmuma īpašumiem atsavināšana, kas nav saistīta ar nevienu no uzņēmuma aktīvu piespīdu likvidācijas posmiem un ir notikusi tikai piemērotības dēļ, vai, gluži pretēji, tā attiecas tikai uz piespīdu izpildes procesu, kura mērķis ir likvidēt tiesas noteiktā parādnieka aktīvus?

3) Šajā pēdējā gadījumā, ja Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 199. panta 1. punkta g) apakšpunkts attiecas tikai uz piespīdu izpildi, kuras mērķis ir likvidēt tiesas noteiktā parādnieka mantu, vai norādīto jēdzienu var interpretēt tādējādi, ka no tā ir izslēgta PVN maksātāja maiņa visos gadījumos, kad par maksātspējīgu pasludinātais parādnieks ir nodevis nekustamo īpašumu, jo šāda nodošana ir piemērota un atbilstoša maksātspējas procesa interesēm, un nodošana nav saistīta ar nekāda veida tā aktīvu pilnīgu likvidāciju, tā rezultātā nav piemērojams valsts tiesību akts, ar kuru Direktīvas 2006/2012 199. panta 1. punkta g) apakšpunkta piemērošanas joma ir paplašināta uz gadījumiem, kuriem šī tiesību norma nebija paredzēta?

(¹) OV L 347, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2012. gada 8. martā iesniedza Finanzgericht des Landes Sachsen-Anhalt (Vācija) — Magdeburger Mühlenwerke GmbH/Finanzamt Magdeburg

(Lieta C-129/12)

(2012/C 174/23)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Finanzgericht des Landes Sachsen-Anhalt

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Magdeburger Mühlenwerke GmbH

Atbildētāja: Finanzamt Magdeburg

Prejudiciālie jautājumi

Vai ar Komisijas 1998. gada 20. maija Lēmumu C(1998) 1712 (¹) Vācijas likumdevējam ir piešķirta izpildes rīcības brīvība, izstrādājot Likuma par ieguldījumu dotācijām (Investitionszulagengesetz jeb InvZulG 1996) 2. panta otrā teikuma 4. punktu 1998. gada 19. decembra Likuma par atbrīvojumu no nodokļiem (Steuerentlastungsgesetz 1999) redakcijā, saskaņā ar kuru šāda rīcības brīvība attiektos uz shēmu, kas ir labvēlīga